

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

27 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Nadejda Toma,

Judecători – Victor Boico, Constantin Alerguș,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, Gheorghieva Fedora, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 06 martie 2018, în cauza penală în privința lui

Cambur Nicolai XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

- 1. 16.08.2017 – 29.11.2017 (prima instanță);**
- 2. 13.12.2017 – 06.03.2018 (instanța de apel);**
- 3. 23.05.2018 – 27.06.2018 (instanța de recurs).**

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Comrat, sediul Vulcănești din 29 noiembrie 2017, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Cambur Nicolai a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217 alin. (2) Cod penal la 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 90 alin. (6) lit. a), c) Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite pe o perioadă de probațiune de un an, cu obligarea lui Cambur Nicolai să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent și să urmeze un tratament contra narcomaniei.

S-a respins, ca neîntemeiată, solicitarea procurorului de încasare de la Cambur Nicolai a sumei de 391 lei pentru efectuarea expertizei substanțelor narcotice și a sumei de 126,85 lei, cu titlu de cheltuieli suportate de IP Ceadâr-Lunga pentru efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală.

2. Potrivit sentinței, prima instanță a stabilit că Cambur Nicolai, la domiciliul său, situat în XXXXX, în mod ilegal și fără scop de înstrăinare, a păstrat substanța narcotică – rășină de canabis cu masa de 0,226 g, care constituie proporții mari conform Listei substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, aprobată prin Hotărârea Guvernului RM nr. 79 din 23.01.2006.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea parțială a acesteia, în partea respingerii solicitării de încasare de la inculpat a cheltuielilor de judecată, cu pronunțarea unei noi hotărâri în partea dată, prin care să fie dispusă încasarea de la Cambur Nicolai, în contul statului, a sumei de 517,85 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

În argumentarea cererii depuse, apelantul a invocat că prevederile art. art. 227 alin. (1), alin. (2) pct. 1), 5), alin. (3), 229 alin. (1) Cod de procedură penală instituie obligativitatea suportării cheltuielilor de judecată de către condamnat.

Apelantul a criticat concluzia primei instanțe, potrivit căreia nu au fost prezentate probe ce ar demonstra suportarea cheltuielilor de judecată, or organul de urmărire penală a suportat anumite cheltuieli în vederea identificării făptuitorului, efectuării acțiunilor de urmărire penală și tragerii la răspundere a persoanei vinovate. Suplimentar, apelantul a invocat că încasarea cheltuielilor de judecată de la inculpat nu va fi în detrimentul stării sale materiale.

Totodată, apelantul a invocat că prima instanță, adoptând soluția de respingere a cerinței procurorului, urma să reflecte în dispozitivul sentinței că plata cheltuielilor de judecată este pusă în sarcina statului.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 06 martie 2018, pronunțată integral la 05 aprilie 2018, apelul declarat a fost respins, ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea soluției adoptate, constatând că prin apelul declarat sentința a fost suspusă criticii în partea respingerii cerinței procurorului de recuperare a cheltuielilor de judecată din contul inculpatului, instanța de apel a considerat că prima instanță a adoptat o soluție legală și întemeiată în partea dată, apelul declarat urmând a fi respins, ca neîntemeiat.

Instanța de apel a menționat că, reieșind din caracterul dispozitiv al prevederilor art. 229 alin. (2), (3) Cod de procedură penală, soluționarea chestiunii recuperării cheltuielilor de judecată în sarcina inculpatului este determinată, primordial, de starea materială a ultimului. Reieșind din acest considerent, inclusiv sub aspectul că inculpatul nu este angajat în câmpul muncii, având în vedere scopul procesului penal și principiul umanismului, instanța de apel a considerat că recuperarea cheltuielilor de judecată în cauză, în sumă de 517,85 lei, nu poate fi pusă în sarcina inculpatului.

Statuând astfel, instanța de apel a apreciat critic argumentul apelantului, potrivit căruia condamnatul, în afară de necesitatea executării pedepsei penale, urmează să suporte toate cheltuielile legate de efectuarea acțiunilor procesuale la etapa urmăririi penale. Sub acest aspect, instanța de apel a menționat că obligația de suportare a cheltuielilor de judecată, în legătură cu efectuarea acțiunilor de urmărire penală, poate fi pusă doar în sarcina statului.

Reieșind din materialele cauzei, instanța de apel a considerat confirmat atât în prima instanță, cât și în apel, faptul că IP Ceadâr-Lunga nu a prezentat careva probe ce ar demonstra compunerea cheltuielilor de judecată în cauză. Suplimentar, instanța de apel a constatat că certificatul emis de comisarul de poliție în cadrul IP Ceadâr-Lunga, Arnaut V., nu este susținut de careva probe și nu indică asupra faptului că cheltuielile menționate în acesta au fost suportate în legătură cu efectuarea acțiunilor de urmărire penală anume în cauza penală de învinuire a lui Cambur Nicolai.

Instanța de apel și-a exprimat dezacordul și cu alt argument invocat de procuror, potrivit căruia apelul urma a fi admis din considerentul operării unor modificări legislative a prevederilor ce reglementează cheltuielile de judecată.

Sub aspectul dat, instanța de apel a constatat că art. 143 alin. (2) Cod de procedură penală, abrogat prin Legea nr. 316 din 22.12.2017, în vigoare din 09.02.2018, nu stabilea prevederi în privința recuperării cheltuielilor de judecată, această instituție fiind reglementată de art. 227-229 Cod de procedură penală.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, Gheorghieva Fedora, care în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a acesteia, în partea respingerii solicitării de încasare de la inculpat a cheltuielilor de judecată, cu pronunțarea unei noi hotărâri în partea dată, prin care să fie dispusă încasarea de la Cambur Nicolai, în contul statului, a sumei de 517,85 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

În argumentarea cererii depuse, recurentul invocă argumente identice celor din apel, și anume că prevederile art. art. 227 alin. (1), alin. (2) pct. 1), 5), alin. (3), 229 alin. (1) Cod de procedură penală instituie obligativitatea suportării cheltuielilor de judecată de către condamnat, că persoana care săvârșește o infracțiune din intenție, în afară de pedeapsa penală, urmează să suporte restituirea cheltuielilor de judecată și că abrogarea art. 143 alin. (2) Cod de procedură penală, operată prin Legea nr. 316 din 22.12.2017, în vigoare din 09.02.2018, confirmă că suportarea cheltuielilor de judecată urmează a fi pusă în sarcina condamnatului.

6. Pe cauză nu a fost depusă referință.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal dispune inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva hotărârii instanței de apel, dispune inadmisibilitatea lui în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Examinând argumentele invocate de recurent în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal le apreciază ca fiind neîntemeiate, nesusceptibile de a impune necesitatea casării deciziei atacate, reieșind din următoarele considerente.

Colegiul penal apreciază corectitudinea constatărilor instanței de apel, care conducându-se de prevederile legale, just a reținut că recuperarea cheltuielilor de judecată, în speță, nu poate fi pusă în sarcina inculpatului. Colegiul penal consideră că instanța de apel corect a statuat că soluționarea chestiunii recuperării cheltuielilor de judecată în sarcina inculpatului este determinată, primordial, de starea materială a ultimului, reieșind din caracterul dispozitiv al prevederilor art. 229 alin. (2), (3) Cod de procedură penală și în acest context just a apreciat că inculpatul nu este angajat în câmpul muncii, ceea ce constituia un motiv suplimentar pentru respingerea cerinței procurorului.

În ceea ce ține de argumentele recurentului privind modificările legislative, care în opinia sa condiționează recuperarea cheltuielilor de judecată de către inculpat, Colegiul penal se raliază la constatările instanței de apel și le consideră întemeiate. Suplimentar celor constatate de instanța de apel, Colegiul penal menționează că abrogarea alineatului (2) al art. 143 Cod de procedură penală, care instituia plata din contul bugetului de stat pentru efectuarea expertizelor în cazurile obligatorii, nu determină drept consecință că recuperarea acestor cheltuieli este pusă în sarcina inculpatului, după cum afirmă recurentul, iar argumentele recurentului în acest sens sunt cu atât mai mult neîntemeiate în măsura în care prevederile de la alineatul (2) al art. 143 Cod de procedură penală erau în vigoare la momentul efectuării raportului de constatare tehnico-științifică în cauză – la 24.05.2017 (f.d. 60-66).

Sub acest aspect, din motiv că efectuarea expertizei în cauză a fost dispusă de către organul de urmărire penală, sunt aplicabile prevederile art. 75 alin. (3) din Legea cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar, nr. 68 din 14.04.2016, în vigoare din

10.12.2016, potrivit cărora *în cauzele penale, cheltuielile pentru efectuarea expertizei sunt suportate de către ordonatorul expertizei judiciare din bugetul alocat, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 142 alin.(2) din Codul de procedură penală al Republicii Moldova.*

În plenitudinea celor constatate, reieșind din corectitudinea respingerii, de către instanțele de fond și apel, a solicitării procurorului privind recuperarea cheltuielilor de judecată din contul inculpatului, apreciind netemeinicia argumentelor invocate în recursul ordinar deferit prezentei examinări, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, deoarece este vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, Gheorghieva Fedora, împotriva deciziei Curții de Apel Comrat din 06 martie 2018, în cauza penală în privința lui **Cambur Nicolai XXXXX**, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 06 iulie 2018.

Președinte

Nadejda Toma

Judecători

Victor Boico

Constantin Alerguș